

къмъто челоуѣциты и тѣхныты чяда. Бж-ди прочее отъ сега пастырь на моего избранно стадо! — Ето! тжй Мойсей станж глава и избавитель на своя народъ.

Богъ е вездѣжщъ, и милость-та му е голъма за сичкыты твари. *Блаженни милостиви, яко ти помилувани будутъ.*

ПОСРАМЕНАТА ГОРДОСТЪ

Австрійскыйтъ царь Юсифъ видѣ еднѣхъ одного отъ придворныты си племянници като тласкаше одного селянина; пакъ повыка слугыты си и имъ заржчя, да наслагать хлѣбъ прѣдъ тоя племянникъ, въ врѣмято на обѣда. Когато сѣднѣхъ на трапезжтж, той зѣ да накымва съ очи на слугыты и шепнишкомъ имъ искаше хлѣбъ, нѣ никой отъ тѣхъ го непослуша. Тогава царь-тъ, който бѣше забѣлежилъ движеніята му къмъ слугыты, го попыта: Не сте ли задоволни отъ яденіето? — Задоволенъ съмъ, Ваше Величество! отговори племянникътъ, нѣ безъ